

VOORAF

Harp

AANHEF

Koor

Adir Hu Yivne vayto
bekarov bimhera
b'yamaynu, Elb'ne
ayl b'ne, b'ne
vaytcha bekarov

Almachtige
bouw spoedig
Uw huis, Uw wereld
bouw die binnenkort
hier onder ons

(Lucas 24,13-35)

*Ontmoedigd en ontgoocheld waren
twee van Jezus' vrienden onderweg
van Jeruzalem naar Emmaus -
met zijn bijna laatste woorden in het hoofd:
'Niemand neemt mij het leven af;
ik geef het uit mezelf en
keer terug naar mijn Vader,
Schepper van hemel en aarde.*

Kort instrumentaal

DE SCHEPPING

Genesis

*In den beginne schiep God hemel en aarde. De aarde
was woest en leeg; duisternis lag over de diepte en
Gods adem hing over de wateren. En Hij schiep zon
en maan; dag en nacht schiep Hij; morgen, middag,
avond.*

Waar de horizon dichtslibt
verstikt het leven -

waar de hoop verdwijnt
knaapt de drijfveer -

waar visie en visioen verbleken
vertroebelt de tijd en verwildert het volk.

Kort instrumentaal

*God sprak: Het land moet zich tooien met jong groen
gras, zaadvormend gewas; bomen en bloemen van
allerlei soort met vruchten die ontkiemen.*

Godlof dat onkruid niet vergaat.
Het nestelt zich in spleet en steen,
breekt door beton en asfalt heen,
bevolkt de voegen van de straat.

Achter de stoomwals valt weer zaad:
de berenklaau grijpt om zich heen.
En waar een bom zijn trechter slaat
is straks de distel algemeen.

Als hebzucht alles heeft geslecht Bloem
straalt het klein hoefblad op de vaalt
en wordt door brandnetels vertaald:

'Gij die miljoenen hebt ontrecht:
zij kómen - uw berekening faalt.'
Het onkruid wint het laatst gevecht.
(IdaGerhardt)

Lied Bloem

De bloemen in de velden (c2) *t.: Adri Bosch
m.: Frans Bertens*

*En God sprak: het water moet wemelen van dieren en
boven het land moeten vogels langs de kemel scheren.
De aarde moet levende wezens voortbrengen van al-
lerlei soort: kruipende en gaande dieren; tamme en
wilde van allerlei soort.*

's Morgens vroeg krijgt de boom
bezoek van buitelende torenkraaien;
bij tientallen, een hele zwerm.
Vooral bij wind en stormweer
zijn het luchtsurfers, allesdurvers.
Ze zweven, ze duiken Bloem
zwiepen omhoog op de thermiek,
glijden op luchtlagen naar beneden
en vangen zichzelf daar weer op.
Soms hóór je ze ook:
ze lachen met ons mensen
zo lomp en plomp daaronder op de grond.
Natuurlijk is het niks voor mij,
al die drukte; maar het boeit me zo.
(Harrie Beex)

Lied Bloem

De vogels in de bomen (c1)

*Toen schiep God de mens als zijn beeld; man en
vrouw schiep Hij hen. God zegende hen: Wees vrucht-
baar, word talrijk; bevolk de aarde en bewerk haar.
Heb zorg voor de vissen van de zee, de vogels in de
lucht en alles wat kruipt en gaat en groeit uit de aarde.*

Onze tijd hunkert naar
de stille vaste intuïtie
't onberedeneerde zekere besef
dat we niet als Bloem
een losgeslagen fragment,
een afgebroken scherf,
een eenzame wees op aarde te zijn,
maar dat we met alles en allen
behoren tot in een mysterievol geheel
waarmee we met hart en ziel verbonden
en waarin we tenslotte geborgen zijn.
(Peer Verhoeven)

Lied

Bloem

De mensen moeten zorgen (c3)

*God overzag alles wat Hij gemaakt had en zag dat het
zeer goed was. Op de zevende dag bracht Hij alles tot
voltooiing en rustte uit van al het werk. Hij zegende
deze dag en noemde die heilig.*

Ik weet
dat mijn taak in Uw schepping
nooit af zal zijn, -
dat het minste dat ik ervoor doe
niet tevergeefs is, -
dat niets onbelangrijk is.
Ook de bloem niet
die al voor zij is uitgebloeid
in gras en modder valt;
ook de rivier niet
die wegebt in de woestijn en verdroogt.
Ik weet
dat wat ongedaan bleef niet verloren is.
Ik weet zeker
dat niets tevergeefs,
onbelangrijk, nutteloos of verloren is.
Dit maakt me oneindig gelukkig.
(naar R.Tagore)

Lied.

Bloem bij het kruis

Die ons schiep (3c) *t.: Sytze de Vries
m.: W. Vogel*

KWETSBAAR SCHEPSEL

*De twee onderweg naar Emmaus praatten
over alles wat er gebeurd was.
Gaandeweg kwam Jezus bij hen,
maar ze herkenden Hem niet.
Hij vroeg:
'Wat bepraten jullie zo druk met elkaar ?'
Ze begonnen over Jezus
die drie dagen terug gekruisigd was.
'En wij' bekenden ze 'wij hadden
alle hoop op hem gesteld.'
Toen begon Jezus hen vanaf Mozes
alwat geschreven is te verklaren.*

Lied.

*t.: P. Verhoeven
m.: W. Vogel*

- K.: Dat mensen de eeuwen door
in treur- en loflied
van U zijn blijven zingen.
- A.: **Het moet U, God, een wonder zijn
groter dan Uw schepping,
groter dan de mens.**

Kwaad geschiedt

Het is soms nauwelijks
te verwerken en te bevatten,
wat Jouw evenbeelden op deze aarde
elkaar allemaal aandoen
in deze losgebroken tijden.

Maar ik sluit me er niet voor af;
ik blijf alles onder ogen zien
en wil voor niets weglopen;
van de ergste misdaden tracht ik
iets te begrijpen, te doorgronden.
Ik tracht altijd weer
de naakte, kleine mens op te sporen,
die dikwijls niet terug te vinden is
midden in de monstrueuze ruïnes
van zijn zinloze daden.
Ik zit oog in oog met jouw wereld
en ontvlucht de realiteit niet
in schone dromen - ik meen dat er
plaats is voor schone dromen
naast de wreedste realiteit -

Ik blijf je schepping prijzen, God,
ondanks alles.
(Etty Hillesum Kamp Westerbork 26 mei 1942)

Lied.

- K.: Dat mensen de eeuwen door
in smEEK- en dankgebed
tot u zijn blijven bidden.
- A.: **Het moet U God een wonder zijn
groter dan uw schepping,
groter dan de mens.**

Vuur ontsteken

IK BEN

Uit Exodus 3

Mozes dreef zijn schapen tot bij de berg de woestijn in. Daar stond een braamstruik in lichterlaaie, die wel brandde maar niet verteerde. Mozes wilde weten hoe zoiets kon. God zag Mozes nieuwsgierig dichterbij komen en riep: 'Mozes, Mozes, niet verder; blijf waar je bent en doe je sandalen uit, want waar je staat is het heilig.

Ik Ben, Ik ben de God van uw vaders, God van belofte, God van mensen - die zien hoe alles gaat en blijven hopen dat het morgen beter wordt; die werken en zwoegen, planten en zaaien en vrucht en oogst aan anderen laten; die voor recht en gerechtigheid hun leven riskeren, alsof het hun enige niet is; die zwaar getroffen, naar ziel en lichaam wegteren en toch blijven uitzien naar leven, hoe dan ook.' Toen sloeg Mozes de handen voor de ogen, want God aanzien durfde hij niet. Die sprak: 'Ik zie de ellende van de mensen; ik hoor hun jammeren, weet hoe ze lijden. Daarom ben Ik: om mijn volk weg te leiden van hier naar waar het goed toeven is, - een land van melk en honing. Ik ga voor u uit; overdag als een wolk, 's nachts als een vuur. Nooit zal Ik wijken uit de spits van mijn volk onderweg.'

*Brood en kan
naar altaar*

Lied.

- K.: Dat mensen de eeuwen door
bij tij en ontij
op U zijn blijven hopen -
A.: **Het moet U, God, een wonder zijn
groter dan uw schepping
groter dan de mens.**
K.: Ga in alles met ons mee.
Haal ons, God door alles heen.

HERKEND

*De beide vrienden bereikten Emmaus.
De dag liep ten einde, het werd avond.
Ze vroegen Jezus bij hen te blijven.
Hij ging bij hen binnen en is gebleven.
Hij nam brood, prees het,
brak het en gaf het hun.
Toen zijn hun de ogen open gegaan.
Ze herkenden hem
aan het breken van het brood -
al was hij uit het zicht verdwenen.*

Kort instrumentaal

*De twee keerden meteen
naar Jeruzalem terug.
Daar waren de elf en vele anderen samen.
Die riepen hen toe:
De Heer is waarlijk opgestaan
en aan Simon verschenen.*

VERREZEN

*Gaat u staan
Het Licht verspreid*

- V. Lumen Christi
A, **Deo gratias**
V. Lumen Christi
A, **Deo gratias**

V. Lumen Christi
A, Deo gratias

PAASLIED

De steen is voor het graf vandaan

*t.: Adri Bosch
m.: M. Vulpius*

EVANGELIE

Marcus 16

De sabbat was voorbij en Salomé, Maria van Jacobus en Maria van Magdala gingen naar het graf. Het was vroeg in de morgen, de eerste dag van de week. Ze zeiden tegen elkaar: 'Wie zal ons de steen van het graf weggrollen?' Ze keken op en zagen dat de steen - ontzettend groot toch - al weggerold was. Het graf ingegaan, zagen ze een jongeman in het wit die hen aansprak en zei: 'Niet bang; jullie zoeken Jezus van Nazaret, de gekruisigde. Hij is niet hier; Hij leeft. Kijk zelf maar. Daar hadden ze hem neergelegd.' De vrouwen vluchtten ontredderd weg van het graf en zeiden er niemand iets over.

*Kort orgel,
kaarsjes doven
Gaaf u zitten*

MEDITATIE.

*Zoals licht uit duister en de dag uit de nacht -
zoals lente uit winter en lach en traan
uit een bewogen hart -
zo ontluikt het wonder uit
het geheimvolle hart van de aarde -
hoop en vertrouwen uit
het goddelijk diep van de mens.
(Peer Verhoeven)*

Wie met aandacht het paasevangelie leest ziet dat de vrouwen Jezus' volgelingen en Petrus moeten melden dat het graf leeg is. Maar de vrouwen voeren deze opdracht niet uit! Een opdracht van godswege niet uitvoeren is in de wereld van de bijbel ondenkbaar. Dit heeft Matteüs ook begrepen en sluit het verhaal dan ook af met: 'De vrouwen haastten zich 't nieuws aan Jezus' volgelingen te melden! Weer later laat Lucas de vrouwen opgetogen verslag doen aan de apostelen, die 't weliswaar vrouwelijke 'beuzelpraat' vonden maar Petrus toch deden besluiten zelf naar het graf te gaan; daar keert hij ondersteboven en piekerend van terug. Petrus kwam in het oorspronkelijke verhaal niet voor; 't beeldde enkel de hoop en 't vertrouwen uit van de vrouwen in 't Leven en de Levende. Maar naarmate de tijd vorderde is dit verhaal steeds meer naar de mannen omgebogen en naar Petrus, leider van de Jezus' Beweging.

In het jonge evangelie van Johannes, gaat Maria Magdalena niet eens meer het graf binnen, maar moet die eer gunnen aan Petrus en Johannes. Misschien is het de dominantie van de mannen in die tijd - misschien is het 't vermeende recht van de christelijke leiders toen, die hier de vrouwen geleidelijk naar de achtergrond gedrukt hebben. Door zó met het verrijzenisverhaal om te gaan laten de eerste christenen heel duidelijk blijken dat 't voor hen niet ging over een hard feit, niet over wat, hoe en waar, maar om het geloof en de hoop van mensen - vrouwen het eerst - die geïnspireerd door leven en afscheid van Jezus van Nazaret zich door zijn dood niet uit het veld laten slaan en getuigen van de hoop die hen bezielt, - 't leven, de Levende die in hen bruist. De vrouwen hebben omwille van de 'hiërarchie' een stap terug moeten doen, maar zij blijven de eerste zieners die de wanhoop de rug toekeren. *'Het blijken vrouwen te zijn geweest die het eerst het bericht hebben verspreid dat 'Jezus leeft'; onder hen Maria uit Magdala. Mede dankzij de ervaringen van deze vrouwen lijkt Jezus' zaak in beweging te zijn gekomen . . .* (E.Schillebeeckx)

Kort orgel

De oermenselijke hoop op leven voorbij de tijd, op een open horizon en een perspectief zonder maat of meet waarvan de vrouwen in navolging van Jezus hebben getuigd, - de hoop die de wereld behoedt voor beknelling en verstikking en de enige spankrachtige drijfveer voor mensen is om koste wat kost te werken aan echt en oprecht, vrede en gerechtigheid, aan de opbouw van Gods wereld, - deze hoop die zeker geen monopolie van christendom of kerk is, lijkt juist in het zo geheten christelijke westen te verdampen en vervangen te worden door wat heel direct maak-, grijp- en tastbaar is. God dank, gaan ook vele mensen de ogen open.

Een oervertrouwen in me zegt mij, dat het leven een zin heeft en dat ik, ondanks alles, daaraan deel heb. Een stroom van liefde draagt uiteindelijk de wereld en die stroom is er ook voor mij, al zie en voel ik het misschien niet. (Dorothee Sölle)

Kenmerkend voor onze nogal gespannen tijd is dat deze zich dit vertrouwen en deze hoop niet van buitenaf laat aanpraten, maar dat de mens van nu zelf het leven zin en perspectief geeft.

Uiteindelijk geeft elke mens zijn eigen invulling aan het leven en ook daarbij ontsnapt niemand aan zichzelf. Stap voor stap ontdekken we dat we niet door willekeur of toeval tot leven gewekt zijn. Er zit iets aristocratisch in ons, iets waarachtigs dat zich weer spiegelt door ons authentiek en waardig zijn heen. (Claire Vanden Abbeele, 2009)

Mensen persoonlijk en de maatschappij als geheel zullen meer oog moeten krijgen voor het natuurlijke ritme van rust en arbeid, licht en donker, - meer tijd inruimen voor rust en stilte, voor bezinning en meditatie om zelf grond onder het bestaan te kunnen voelen en zin van leven te zien.

Meditatie, rust, stilte zijn als de wortels van een boom die zich zwijgend in de aarde bevinden. Je ziet ze niet, maar ze zijn wel fundamenteel, want zonder wortels groeit geen boom, blijft geen boom overeind.

(Augustin Ichiro Okumura, Kyoto Japan 1999)

VERSTILD MOMENT

Instrumentaal

Ter stille overweging

*Op onze zoektocht in het leven
is de monnik een belangrijke gids.
Van hem kan de moderne mens leren
hoe zijn gemis op te heffen
door eerbiedig aandacht te geven,
de juiste maat te houden,
sober en in eenvoud te leven,
in een vast natuurlijk ritme
stilte en rust te zoeken en de band
met wie en wat hem overstijgt
te versterken.* (Ton Houmen)

LEVEND WATER

Lied

Bronnen en alwat in 't water leeft *I. Gerhardt
F.van der Putt*

Gezegend het water

Water,
wie of wat kan zonder ?
Geen plant, geen dier,
geen mens kan zonder water. -
Water, levend water,
alle leven uit het water.
En wie niet te drinken heeft
versmacht, verdort.

Paaskaars dompelen

Water,
Hij is het levend water.
Alwie hem drinkt
dorst naar niets meer.

Gezegend zij het water
en allen die in Jezus' naam
uit water en licht herboren worden.

*Allen tekenen zich met water
als hernieuwde doop*

BELIJDENIS

Orgel dan lied

K.: Gij uit de dood verrezen *t.: P. Verhoeven*
ten leven opgestaan, *m.: Toinot Arbeau*
in ons die niet als wezen
ontzield hun wegen gaan.

**A.: Gij zijt met ons Gij zijt
ons leven God en Goed.
Gij blijft met ons voorgoed
nu tot in eeuwigheid.**

K.: Geen steen geen wet ten dode
behoudt ons in het graf.
De machten namaakgoden
verwaaien als het kaf.

**A.: Gij zijt met ons Gij zijt
ons leven God en Goed.
Gij blijft met ons voorgoed
nu tot in eeuwigheid.**

K. Die bang naar Emmaus vluchtten
op niemand meer gehoopt,
die tijd en wereld duchtten
ze zijn met U gedoopt.

**A.: Gij zijt met ons Gij zijt
ons leven God en Goed.
Gij blijft met ons voorgoed
nu tot in eeuwigheid.**

ONDERBREKING

Orgelspel, collecte

Lied.

GEDACHTENIS

Zij herkenden hem
al was hij uit het zicht verdwenen
aan het breken van het brood.

In het brood het leven zien,
in het leven een brandend hart,
dat Liefde is - aan wie wij ons
door alles heen kunnen toevertrouwen -

om wie we in eerbied leven
met alwat en alwie is -
om wie we aan geen kwaad bezwijken,
in geen graf berusten,
in geen dood ten ondergaan.

om wie we onze doden herdenken.
Met eerbied noemen wij:

Er zij licht, rust, vrede.

Korte stilte

GEBED AAN TAFEL

A.: **Een glimp van U** *t.: P. Verhoeven*
 in het brood gebroken *m.: W. Vogel*
 het leven gedeeld;
 in de beker gedronken
 ons dagelijks lief en leed.

*Zon en maan licht aan de hemel,
warmte op aarde voor dag en nacht -
God, het is het werk van uw handen,
maar meer nog zijt Gij
het licht in onze ogen,
een vonk van hoop in ons bestaan.*

*Hemel en aarde wolk en water,
zee en zand -
God, het is het werk van uw handen,
maar meer nog zijt Gij
de weg die wij banen, het spoor
dat wij trekken naar U toe.*

*Bomen en bloemen
alle planten soort na soort;
vis en vogel alle dieren soort na soort
God, ze zijn het werk van uw handen,
maar meer nog zijt Gij
de kleur die ze dragen
het lied dat ze zingen
hun vlucht naar de einder.*

*De mens hebt Gij geschapen
uit aarde geboetseerd en
uw adem ingeblazen -
maar meer zijn wij
uw schaduw, uw beeld,
uw zevende dag.*

*Uw licht voor de wereld
uw weg door de tijden
uw belofte vervuld is Hij geworden:
Jezus Christus.*

A.: **Een glimp van U**
 in het brood gebroken
 het leven gedeeld;
 in de beker gedronken
 ons dagelijks lief en leed.

*Als een van ons
van uw geest vervuld
is Hij gegaan
tot de minsten der mensen
die kwetsbaar zijn en uitgestoten,
verlamd en blind,
verstomd en overschreeuwd.*

*Toen de wereld wilde
dat zijn stem verstomde
en zijn leven vergeten, heeft Hij
brood genomen gebroken en gezegd:*

*Dit ben ik en ik beloof u vast
dat ge met mij zult eten en drinken
aan mijn tafel in Vaders huis.*

*Hij heeft de beker genomen en
doorgegeven met de woorden:*

*Neem deze van mij over,
drink hem samen, geef hem door,
maak een nieuw begin en doe
wat ik heb gedaan.*

**A.: Een glimp van U
in het brood gebroken
het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

*De hoop op leven
in het hart van mensen neergelegd,
het uitzicht op een wereld van vrede,
het visioen van de voltooiing
door hem gezien, geopend -*

*zijn vertrouwen dat alles
zich tenslotte ten goede keert, -
zijn geloof in leven doorheen de dood,
hoe dan ook -*

*het kan ons niet meer ontnomen,
in een graf begraven worden.*

*Ik vraag u
te bidden in zijn naam.*

ONZE VADER

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

Kaarsjes ontsteken

GEBEDEN

Woord en lied

K. Alles wat adem heeft love de Heer
A. **Alles wat adem heeft love de Heer.**

*Dat we - wat ons
ook toevalt of overkomt, -
dat we de hoop
verankerd voorbij de horizon
niet opgeven.
Zalig Pasen.*

- K. Alles wat adem heeft love de Heer
A. **Alles wat adem heeft love de Heer.**

*Dat we - al wordt ons
de weg geblokkeerd -
dat we het vertrouwen
in recht en gerechtigheid,
niet opzeggen.
Zalig Pasen.*

- K. Alles wat adem heeft love de Heer
A. **Alles wat adem heeft love de Heer.**

*Dat we - wat het ook van ons vergt -
niet wegblijven waar we nodig zijn,
niet ontlopen wat ons zwaar valt;
dat we wie op ons vertrouwen
niet teleurstellen.
Zalig Pasen.*

- K. Alles wat adem heeft love de Heer
A. **Alles wat adem heeft love de Heer.**

ZEGENWENS

Zegenen wij elkaar en
die God en Goed is
zij met ons en zijn schepping.
Zalig Pasen in de naam van
Vader Zoon en heilige Geest.

AMEN.

ORGELSPEL